

Németország. A német ügyvédszövetség vezetői közvetlen tárgyalásokat kezdtek az ipari szervezetek vezetőivel egy szoros nexus megteremtése és az ügyvédség részére megfelelő elhelyezkedési lehetőség megteremtése érdekében. Az elvi megállapodás létrejött, a részletes tárgyalások folynak. Talán nálunk is több eredményt lehetne elérni ilyen nexusok felvétele és más foglalkozások érdekképviselőivel való közvetlen megállapodások útján. — A német ügyvédi közéletnek is legnagyobb problémája a pálya túlzásfoltossága. A német igazságügyminiszterium részletes tárgyalásokat folytatott a túlzásfoltosság kérdésében az ügyvédség vezetőivel. Rövidesen konkrét intézkedések következnek.

— b b —

Ügyvédstatisztika. Budapest székesfőváros statisztikai hivatala 1930. év decemberében statisztikai adatfelvételt eszközölt a fővárosban lakó szellemi foglalkozásúakról, s közöttük az ügyvédekről is. Ennek az adatfelvételnek a feldolgozása most befejezést nyert és az adatok a nyilvánosság elé kerülnek. A statisztikai kimutatások alapos és objektív áttanulmányozása újabb és ezúttal pontos számokon és vitathatatlan, részletes adatokon alapuló bizonyítékok egész sorozatát szolgáltatja annak, hogy a budapesti ügyvédség milyen nehéz helyzetben van.

Nem áll módunkban itt ezeket a statisztikai kimutatásokat részletesen közölni, de azoknak egy részvel foglalkoznunk kell, mert közérdekű, hogy azokat az ügyvédség minél szélesebb rétegei és a nagyközönség is megismerjék.

Budapesten 1930. év végén 3168 bejegyzett gyakorló ügyvéd volt és ezek közül 2749 tett eleget a statisztikai hivatal felhívásának és töltötte ki az adatfelvételi ívet, tehát az összes gyakorló ügyvédek 86%-a. A statisztikai kimutatások ennek a 2749 ügyvédnek az adatait tartalmazzák és így joggal mondhatjuk, hogy az összügyvédség helyzetét világítják meg.

Először lássunk egy pár adatot az ügyvédnyomorról. A 2749 ügyvéd közül csak 114 volt háztulajdonos, míg ezzel szemben 509-nek nem volt főbérleti lakása sem, hanem 215 albérletben lakott, 294 pedig családtagként stb. A főbérlők közül is 53-nak csak egy szobás, 370-nek pedig csak kétszobás lakása volt. (Az utóbbiak közül 248 olyan ügyvéd, akinek egy vagy több gyermeke is volt s ennek ellenére is csak kétszobás lakásban lakott.)

A 2749 ügyvéd közül 1338 nem tart egyáltalán semmi segéderőt, még gépirótnőt sem, viszont azoknak a száma, akik 2 segéderőnél többet tartanak, összesen csak 150.

Hogy mennyire rosszabbodott az ügyvédség helyzete az utolsó 10 év alatt, annak igazolására szolgál az az adat, hogy az ügyvédek mind nagyobb számmal keresnek állandó (fix) alkalmaztatást. Míg a 10. évnél régebbi ügyvédeknél csak 10% azoknak a száma, akiknek állandó alkalmazásuk van, addig a

3—10 év óta bejegyzetteknel 15%, a legújabbaknál pedig 20% ez az arány.

Legérdekesebb feladat azonban azt keresni e számok száraz sorozatában, hogy mik azok az okok, amik az ügyvédséget idáig juttatták.

A 2749 ügyvéd közül 1619 jegyzett hadikölcsönt. Ezek közül 296 ügyvéd 10.000—100.000 aranykoronát, 85 ügyvéd 100.000—400.000 aranykoronát, 19 ügyvéd pedig 400.000 aranykorona feletti összeget vesztett hadikölcsönön.

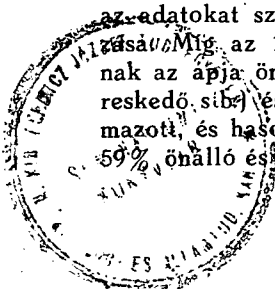
A 2749 ügyvéd közül 1542-nek volt inflációs vesztesége. Ezek közül 811 azoknak a száma, akik 10.000—100.000 aranykoronát, 288 azoknak a száma, akik 100.000—400.000 aranykoronát és 54 azoké, akik több mint 400.000 aranykoronát vesztettek az inflációs idők alatt fix kamatozású papirokon, takarékbetéteken, életbiztosításon stb.

Micsoda vagyonok mentek itt tönkre; és milyen megrázkódások érték az ügyvédség anyagi függetlenségét, ami pedig legfőbb felétele az ügyvédek objektív működésének.

És ehhez hozzájárult a létszám emelkedése. Még pedig elsősorban olyan irányokból özönlöttek e pályára, amelyek részéről a gazdasági élet normális folyamata mellett ez nem történt volna meg. Míg a 20 évnél régebben működő ügyvédek közül csak 3%, a 15—20 év óta működők közül pedig csak 4% azoknak a száma, akiknek nyugdíjuk van, addig az 1915—1920. évben bejegyzett ügyvédek közül 22%-nak, az 1921—1927. évben bejegyzettek közül 15%-nak, az utolsó 3 évben bejegyzettek közül pedig még mindig 10½%-nak van nyugdíja.

Amíg az összes 2749 ügyvéd közül azok 35%-a származik az utódállamokhoz elcsatolt területről, ugyanez az arány, sőt 1%-al rosszabb: 36% az 1920—1930. években bejegyzett ügyvédek közül. Ez az arány azonban a valóságban erős rosszabbodást jelent, mert ugyanakkor elveszett az a gazdasági háttér, ahonnan ezek az ügyvédek származtak, úgy, hogy az utolsó évtizedben bejegyzettek kizárólag az itteni lakosságból kellett hogy megéljenek. És elveszett a lehetősége a fővárosba való özönléssel szemben annak, hogy a fiatalság viszont vidéken és különösen, hogy az elcsatolt területeken keresse megélhetését. A 2749 ügyvéd közül 15% az, aki nem állandóan Budapesten folytatótt gyakorlatot. Ezek közül a békebeli ügyvédekre azok 20%-a, míg az újabbak csak 8.4% esik.

Érdekes adatokat szolgáltat az egyik kimutatás arról, hogy az adatokat szolgáltató ügyvédek apjának mi volt a foglalkozása. Míg az 1910. év előtt bejegyzett ügyvédek közül 63%-nak az apja önálló foglalkozású volt (földbirtokos, iparos, kereskedő, stb.) és csak 22%-nak volt az apja tisztviselő és alkalmazott, és hasonlóan az 1911—1915. évi között bejegyzetteknel 59% önálló és 28% tisztviselő és alkalmazott, addig az 1916. év

óta bejegyzeteknél már az arány egészen eltolódott: 45% az önálló és 39% a tisztviselő és alkalmazott. (Tisztviselők és alkalmazottak közé úgy a köz-, mint a magánszolgálatban állókat beleszámítottuk.)

Különös érdekességgel bír, hogy míg a háború előtt bejegyzett ügyvédek közül csak 4½% volt, akinek az apja is ügyvéd volt, addig ezeknek a száma az utolsó évtizedben 10%-ra emelkedett.

Hogy mit veszített a budapesti ügyvédség a háború és az azt követő inflációs idő alatt, azt fentebb már megvilágítottuk, most befejezésül még egy kimutatással kívánunk foglalkozni: hogy a budapesti ügyvédség mennyit dolgozik ingyen és hiába. A 2749 ügyvéd közül 706 ügyvéd van csak, akiknek nincsen behajthatatlan követelése, elvesztett munkadíja. A többiek mind súlyos összegeket vesztek ügyfeleik tönkremenetelén, az adóvédelmi rendelkezések túlzott voltán és — azt hisszük nyugodtan állíthatjuk — nem utolsó sorban saját jó szívéükön és engedékenységükön. Hogy pedig ezek a behajthatatlan követelésekre vonatkozó adatok tárgyilagosaak és megbízhatóak, annak igazolásául nemcsak az szolgál, hogy 706 ügyvéd adatszolgáltatásában az szerepel, hogy nincs behajthatatlan kinnlevősége, de a többi 2043 közül is csak 280 azoknak a száma, akik 15.000 P. feletti összeget jelölnek meg, hogy ennyi a behajthatatlan munkadíjuk. Ha már most ezeket az adatokat összegszerűen is kiszámítjuk — akkor látjuk meg a való helyzetet. Ha csak azoknak az ügyvédeknek az adatait számítjuk ki, akik 100—5000 pengős apró tételeket jelölnek meg, akkor ezek vesztesége egy-maga 2,330.775 pengő, a 2043 ügyvéd összes behajthatatlan munkadíja pedig 15.248,775 pengőre rug. — így —

ÜGYVÉDI SZEMLE.

A II-ik Országos Ügyvédi Értekezlet a legteljesebb siker jegyében zajlott le. Az értekezleten a szakügyvédségnek megvalósítása, a kollektív ügyvédi reklám, központi végrehajtási segítőirodák létesítése, adóskartotékok felállítása, a hivatalos lapnak a kar részére való olcsóbbítása, a kari túlzusfoltóság megszüntetésére vonatkozó s egyéb közérdekű kérdéseket részletesen megvitatták az egyes bizottságok. Kérdések, melyek megfelelő módon való keresztülvitele az egyetemes ügyvédség érdekeit szolgálja.

Az ügyvédi szolidaritás jegyében szép és jól sikerült ünnepség zajlott le a II-ik Országos Ügyvédi Értekezletet követően. Amennyire csak örülni tudunk az ügyvédi szolidaritásból fakadó minden ilyen magasztos megnyilvánulásnak, annyira hön